

בעניין שבין :

המבקש: ברק כהן

-נגד-

המשיבים: 1. סם זוננשיין

2. פמת"א (משיבה פורמלית)

בקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט

בהמשך לבקשה שבכותרת ול"הודעת" המשיב 1 שהועברה באמצעות המשיבה 2 ביום 24.2.19, מתבקש בית המשפט לנקוט בכל האמצעים המוקנים על פי דין על מנת לכפות על המשיב 1 לקיים את צו בית המשפט, והכל כמפורט להלן :

1. המשיב 1 מסר עדות מטעם המשיבה 2.
2. במהלך עדותו, כאמור בבקשה, נדרש למסור את שמו של אחד מהעוקבים אשר פעל יחד עמו נגד המבקש בשירות רקפת רוסק עמינח ובמימון בנק לאומי.
3. המשיב 1 העיד כי בחור בשם "דניאל" הוא אשר ביצע, בין היתר, את המעקב מיום 30.10.14 אחר המבקש.
4. כאשר נשאל אודות שמו המלא ופרטיו של אותו "דניאל" - התנגד לעשות זאת. את התנגדותו נימק בטעמים מטעמים שונים.
5. ואולם, בית המשפט ציווה על המשיב 1 למסור את פרטיו המלאים של העוקב בתוך 7 ימים למשיבה 2.
6. המשיב 1 לא עשה כן ועל כן הוגשה הבקשה דנן.

7. בהמשך לכך, ציווה בית המשפט הנכבד על המשיב 1 להגיב לבקשה בתוך 5 ימים.
8. ביום 24.2.19 שלח המשיב 1, מה שהוא מכנה "הודעה". המשיב 1, בחוצפה שאין לה שיעור וכמי שהחוק פלסטלינה בידיו - מודיע לב"כ המשיבה 2 בהודעה לקונית, כי אינו מצליח לאתר מיהו אותו "דניאל".
9. בכל הכבוד, זוהי שוב אותה שיטה בה מציבים עצמם שלוחיה של רקפת רוסק עמינח והמערכת הבנקאית מעל החוק.
10. כמי שהתרגלו במהלך השנים כי כל מעשה נפשע מצדם עובר בחוסר אונים וגלגול עיניים מצד רשויות השלטון ובכלל זה בתי המשפט.
11. בית המשפט ציווה. ציווה מלשון ציווי. נתן צו המחייב את המשיב 1 למסור את פרטיו של אותו עוקב.
12. למען הסדר הטוב בית המשפט לא ביקש מהמשיב 1, כמחווה של רצון טוב, לנסות ולהיזכר מיהו אותו עוקב.
13. למען הדיוק יוזכר כי המשיב 1 נמנע ממסירת שמו של העוקב מנימוקים שונים, אך בוודאי לא מן הטעם שאינו יודע מי אותו עוקב.
14. הנה לפנינו שוב, רכיב מבין טענות המבקש, כי דין אחד ליושבות ויושבי הארץ ודין אחר, למיעוט העושה ככל העולה על רוחו.
15. אכן, אנחנו חיים בעולם הפוך בו העני מחוייב בתשלום אלפי שקלים אם חלילה חלה ובשל כך לא התייצב להליך, אף על פי שבשגרה מתייצב לכל ההליכים בעניינו; ומנגד יש מי שחופשי לאנוס תחת הסכמי שתיקה, להצמיד מעקב צמוד ומאיים, לאיים על בני משפחה של חייבים, לבצע עבירות פליליות בינלאומיות חמורות ולא להידרש לחקירה כלל, להפעיל מכבש אגרסיבי נגד צדדים שלישיים, שאינם חייבים כאמצעי איום וכחלק מהפעלת לחץ פסול בהליכי גבייה, לקבל התחייבות מוקדמת על הגשת כתב אישום בטרם חקירה, להעיד בתנאים "מיוחדים" ולזכות בטובות הנאה שונות ומשונות למיוחסים. אכן, דין אחד לעבד ואין דין למלוכה ולמשרתיה.
16. המשיב 1, כמי שמשרת את "המלוכה" מודע לחלוטין להיעדר תחולת הדין עליו. כך התרגל.
17. ואולם, הגיעה השעה להעברת מסר מרענן של "שוויון בפני החוק", אותו עיקרון יסודי שבלעדיו אין כל הצדקה לקיומו של משטר. יתרה מכך, בהיעדר שוויון אזרחי, ראוי לפעול לפירוק המשטר.
18. האם מלאכת העברת המסר אודות דין שווה תחל בבית המשפט בתיק דנן? המבקש בהחלט מצפה לזאת.

19. ואם המשיב 1 זקוק ל"סיוע" באיתור העוקבים, בידי החוק אמצעי סיוע מאוד רחבים. נתחיל באמצעים המתאימים, מן הקל אל הכבד.
20. ראשית יתייצב המשיב 1, יפרט ויחקר אודות אותם מאמצים שביצע.
21. אם ימשיך ויבזה את בית המשפט, ראוי לתת צו לגילוי מסמכיו, בקשר לכל התקופה הרלוונטית, חשבוניות עליהם מתנוסס שמות העוקבים, תכניות עבודה, מיילים. אין ספק כי בירור מסוג זה יסייע למשיב 1 להפסיק לבזות את החלטת בית המשפט.
22. בהמשך לכך ניתן להטיל עיצום כספי יומי ההולם את עצמת הביזוי החריפה, אשר גלום בה שיבוש מהלכי משפט. אי קיום צו שיפוטי באופן המשבש את הגנת המבקש בהחלט עולה כדי שיבוש מהלכי משפט.
23. והכל עד לאמצעי החריף והחריג של כליאה עד להפסקת הביזוי.
24. שאחרת - דין אחד לעבד ואין-דין למלוכה ולמשרתיה.
25. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט להורות על קביעת מועד דיון דחוף, במעמד הצדדים, על מנת להחיל על המשיב 1 אמצעים הולמים עד להפסקת ביזוי החלטת בית המשפט.

ברק כהן,

המבקש